

Negyed százada, hogy Cs. Varga István szerkesztőtársunk jóvoltából Vasadi Péter az *Új Forrás* szerzője lett, aztán – örömnkire – maradt is mind a mai napig. Az 1985/3. (júniusi) számunkban jelent meg először, három verssel

52 Monostori Imre

Új Forrás-os levelesládából. I.

1 LEVÉL VASADI

PÉTERTŐL

és a *Kosztolányi villanásai* című esszéjével, majd decemberben újabb három versét közöltük. Az egyik nívójutalmat (nem díjat osztottunk, mert azt előbb meg kellett volna alapítanunk) ebben az évben neki ítél-

tük, s december 27-én adtuk át a szerkesztőségben. Erről az összejevetelről, ennek élményéről szól az idézett levél.

60. születésnapján Esterházy Péter írásával köszöntjük (1986/3., június), mely köszöntést a száz éve született Tóth Árpádról írt esszéjével hálálja meg (1986/5., október). Otthonosan érzi magát az *Új Forrás* háza táján. Fölfigyel – levelének talán ez a legszebb része – Holló András különös tehetségére, s rögtön megérez minden lényegeset András nehéz sorsáról. Verseit, kisprózáit figyelemmel kíséri s szép kritikát ír a *Préselt lepke* című első kötetéről (1987/4., augusztus). Ugyancsak megragadja az 1985-ben meghalt bakonyzombathelyi tanfőnök, Pálos Rozita (Weöres Sándor egyik kedvence, Nemes Nagy Ágnes pártfogoltja) különleges költői világa: ő írja a bevezető tanulmányt a Cs. Varga István és Fodor András szerkesztette *Hazatérés* című („Új Forrás Könyvek” 2.) posztumusz válogatott verseskötete elé. 1987 könyvhetén mutatjuk be a gyűjteményt a bakonyzombathelyi művelődési házban (a fél falu ott van). Vasadi itteni méltató szövegét az *Új Forrás* októberi száma hozza. Kritikával jelentkezik Nemes Nagy Ágnes *Között* című verseskötetéről. (1987/4., augusztus.) Visszhangot váltott ki a *Levél a szeretetről* című kisesszéje. (1990/2., április.)

Figyelünk Péter versesköteteire is: a *Fényromok* címűről például Rába Györgytől közlünk műbírálatot (1987/6., december). Vasadi hamarosan az *Új Forrás* egyik legtöbbet közölt szerzője lesz. Több műfajban lehet rá számítani. Soha nem felejt el semmit, mindig pontosan küldi kéziratait. Rendszeres résztvevője a folyóirat vitáinak, körkérdés-válaszóinak, tematikus összeállításainak. Természetes könnyedséggel mozog egyik szellemi otthona körül, otthonában. Folyamatosan van jelen a lapban a kilencvenes években is. Költő, esszéíró, kritikus. Rába György *Kopogtatás a szemhatáron* című könyvéről vele íratunk kritikát az 1994/8., (októberi) számban. (Időközben áttértünk az évi tízszéri megjelenésre, innen adódik a korábbiaktól eltérő sorszámzás.) A *viola hatalma* című Vasadi-kötetet szerkesztőtársunk, Jász Attila mutatja be a tatai városi könyvtárban. (1995. december 8.)

A kilencvenes évek közepén (1994-ben és 95-ben) Tóth László szerkesztőtársunk tizenegy kítűnő költőt szólaltatott meg, készített velük interjút. Köztük van – természetesen – Vasadi Péter is. (Szerepeltek még – többek között – Csiki László, Fodor András, Somlyó György, Tornai József, Tózsér Árpád, Vörös István, Zalán Tibor.) Az *Amit Isten belém helyezett...* című beszélgetésből csak egy – a fenti levél tartalmát egyetlen mondatba rántó – gondolatot idézek: „már jó régen a szeretetet tartom a legnagyobb emberi teljesítménynek”. (1994/9., november.) Tóth László interjúi *Szó és csend. Tizenegy beszélgetés* címmel – Lator László és Sándor Iván lektori támogatásával, Tüskés Tibor utószavával – 1996-ban, az „Új Forrás Könyvek” 25. köteteként jelentek meg. Ebben a könyvsorozatunkban látott napvilágot 1998-ban Péter *Mézízű vas* című verseskötete: borítóján az említett interjúk egy részét közlő *Új Forrás*-szám megyei könyvtárbeli bemutatóján készült Vasadi-fényképpel (amint éppen egyik szerzőtársára figyel erősen).

Vasadi Péter és az *Új Forrás* kapcsolata a 21. században is meghittten baráti. Versek, kritikák, esszék, jegyzetek sorakoznak rendre az egyes évfolyamokban. Helye és rangja van nálunk. 2005-ben egész éves sorozatot kap: tíz számban közöljük egymás után irodalmi (és egyéb) témákat tárgyaló jegyzeteit. Személye védjegye is: a rangosabb szerkesztőségi rendezvények rendszeres vendége. 2004-ben is együtt vagyunk a Nemzeti Színház-beli *Új Forrás*-esten, 80. születésnapját a tatabányai megyei könyvtárban ünnepeljük. (A lapban Jász Attila szerkesztőtársunk köszöntőjét közöljük 2006 júniusában.) Az *Új Forrás* 40. születésnapján – 2009 márciusában – úgyszintén a vendégünk. Innen hazatérve írt levelének záró mondata ez: „A szabadság 'kis köreit' nem szokta zavarni, hogy nem nagyok. Mert maga a szabadság magja kicsi: mustármagnyi, s minden jóra képes.”

Új Forrás 2011/02 – Monostori Imre: Új Forrás-os levelesládámból. I. 1. levél Vasadi Pétertől

